

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിഭ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിഭ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 48 C

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോയ്ക്കാര്യ്
ആഗസ്റ്റ് 26, 2023

പുട്ടപർത്തിയിലെ ചെത്തകാര പ്രവാഹം

ഓം ശ്രീ സായിരാം!

പ്രശാന്തി സന്ദേശം സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ഷിർദ്ദിയിലെ സായി ബാബയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദർശനങ്ങളാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതായി നിരവധി ആളുകൾ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിന്ന ബാബയു, കൃഷ്ണമാ രാജു എന്നീ ഭക്തരിൽ, ചിന്ന ബാബയുയ്ക്ക് ഷിർദ്ദി സായി ബാബയുടെ സമാധിയും, കൃഷ്ണമാ രാജുവിന് ഒരു വൈദ്യുതുണിക്കഷ്ണത്തിനേൽക്കും പ്രകേഷപണം ചെയ്യപ്പെട്ട ബാബയുടെ ഒരു ശിഷ്യൻ ജീവസമാധിയും കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൃഷ്ണമാ രാജു ഓർക്കുന്നു, “ഇഷ്ടിക കെട്ടിയ ഒരു നിർമ്മിതിക്കുള്ളിലായി, ഇരുണ്ട ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരു മനുഷ്യൻ ഇരിക്കുന്നത് അവിടുന്ന് തെങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തന്നിട്ടുണ്ട്!”

ബാബു അവരോടു പറയുന്നത് ഇരുശരാമം ഓർക്കുന്നു, “ശ്രദ്ധിക്കു! ഷിർദ്ദി സായി രാം ഇവിടെയുണ്ട്!” അവരും അവിടെ മുറിയിലുള്ള ഓരോരുത്തരും കാലടിയോച്ച കേൾക്കും, കാലടിയോച്ച ബാബു ഇരിക്കുന്ന ക്ഷേരയ്ക്കടുത്തുനോക്കാൻ നിലയ്ക്കും.

ഷിർദ്ദിയിലെ സായി ബാബയെക്കുറിച്ച് നിരവധി ഗാനങ്ങളും പദ്യങ്ങളും ബാബ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഒരു ഉപയോഗിക്കാനായി. ആ ഗാനങ്ങളിൽ ഭാരകാമായി, പാഠ മന്ത്രം, ഉദി, വേദ്യുതി മരം മുതലായ ഷിർദ്ദി സായി ബാബയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അങ്ങനെ അത് പുട്ടപർത്തിയിൽ സമേച്ചിച്ച ക്രതർക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നു, എന്നാൽ മഹാരാഷ്ട്രയിൽനിന്നുള്ള ഷിർദ്ദി ക്രതർക്ക് വളരെ പരിചിതവും.

അവിടുത്തെ ലീലയായി, ബാബ ഓക്കൽ ഒരു തെളിഞ്ഞ മധ്യാഹ്നത്തിൽ 2.00 മണിക്ക് സുഖ്യമായും മറുള്ളവർക്കും, അവരുടെ വീടിനുമുമ്പിലായി, ആകാശത്ത് നക്ഷത്രങ്ങളെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ചിലർ അതിശയിക്കുകയുണ്ടായി, “അവ എല്ലായ്പോഴും അവിടെയുണ്ട്, പക്ഷേ നമ്മൾ അവയെ കാണുന്നില്ല! എത്ര വലിയ കാര്യമാണ് അവിടുന്ന് കാട്ടിത്തരുന്നത്?”

മറ്റാരവസരത്തിൽ, ബാബ കമലാപുരത്തു നിന്നും പുട്ടപർത്തി സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായ സുഖ്യരാജുവിനോടും മറുള്ളവരോടും, അവിടുത്തെ നെഞ്ചുത്ത് ശിരസ്സ് ചേർത്തുവയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്ത പ്രോശ്, ഒരു വശ്യമായ പുല്ലാക്കുഴൽ നാദം അവർ കേട്ടു. അത് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മുരളിയുടെ സർഗ്ഗീയ മധുരനാദമാണെന്ന് ബാബ അവരോട് പറയുകയുണ്ടായി, തമുനാനദിയെപ്പോലും ഓക്കൽ നിശ്ചലമാക്കിയെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന നാദം!

ബാബ ഇടയ്ക്കിട, അവിടുന്ന് തങ്ങിയ സഹായങ്ങളിൽ ഗാർഹികാന്തരീക്ഷമാണെന്ന് പരാതിപ്പെടുകയും പൊടുനുനെ അപ്രത്യക്ഷനാഭുകയും ചെയ്യും. സുഖ്യമായും മറുള്ളവരും പരിസരത്തുള്ള ഓരോ മലയിലും തെരച്ചിൽ നടത്തും. താഴ്വാരത്തിന്പുറത്തെക്ക് മിചികൾ പായിച്ചുകൊണ്ട്, ഏതെങ്കിലും പാറപ്പുറത്ത് അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ശുഹ് പോലെയുള്ള വിള്ളലിലോ വിടവിലോ നദികരയിലെ മന്ത്രത്തിടയിലോ അതുമല്ലെങ്കിൽ നദിയുടെ മറുതീരത്തോ അവിടുന്ന് നിഴ്സ്വാദനായി ഇരിക്കുന്നതാവും അവർ കാണുക.

അവിടുന്നിനെ പരിചരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇതുകൊണ്ടാക്കേ കുഴഞ്ഞു. അവിടുന്ന് ഹിമാലയത്തിലേക്കോ മറ്റോ പൊക്കളെയുമെന്നോ, തപസ്സിൽ സ്വയം കാലം കളയുമെന്നോ അവരിൽ ചീലർ ഭയപ്പെട്ടു. ബാബയ്ക്ക് നേരംപോകുന്നവല്ലോ, അവിടുന്ന് സ്വയം യോഗാചരണം വഴി ശക്തി നേടുകയാണെന്ന് ആളുകൾക്ക് തോന്തി.

രു ദിവസം ഭക്തരുടെ രു സംഘം ബാബയെ കാളവണ്ടികളിൽ അനുഗമിക്കുന്നോൾ, അവിടുന്ന് വന വണ്ടിയിൽ നിന്നിരുന്നി മലകളിലേക്ക് നടന്ന് അപ്രത്യക്ഷനായി. അവിടെല്ലാം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അവിടുന്നിന്റെ പൊടി പോലും കണ്ടില്ല. ഓരോരുത്തരും വലിയ നിരാശയിലായി, ബാബ സുര്യാസ്തമയം കഴിഞ്ഞാണ് പ്രത്യക്ഷനായത്, പുഞ്ചിരിയോടെ, ഉമേഷഭരിതനായി, ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.

കാളവണ്ടി സംബന്ധമായി എൻ. കസ്തുരി എഴുതുന്ന മറ്റാരു സംഭവമുണ്ട്. സഹയാത്രികയും സാക്ഷിയുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന, ബാബയുടെ സഹോദരിവൈക്കമ അതെപ്പറ്റി കുറേക്കുടി വിശദമായ വിവരങ്ങം തരുന്നു:

“സാമി കഷണികപ്പെട്ട അഗ്രഹാരത്തിൽ നിന്ന് കാളവണ്ടികളിൽ തങ്ങൾ തിരികെ വരികയായിരുന്നു. തങ്ങൾ വനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നോഫേക്കും നേരം ഇരുട്ടിയിരുന്നു. എന്തോ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞ സാമി വണ്ടിയിൽ നിന്ന് താഴെയിരുന്നു.

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, രണ്ട് കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ വണ്ടിയുടെ സമീപത്തെക്കുവന്നു, അഗ്രഹാരത്തിൽ നിന്ന് വരികയായിരുന്ന റിസ്സി സമുദായത്തിൽ പെട്ട രു സ്ത്രീയെക്കുടി ആ വണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കണം എന്ന് സാമി ആവശ്യപ്പെട്ടതായി എന്നോട് പറയണമെന്ന് അറിയിച്ചു.

‘സാമി അയയ്ക്കുന്ന ആരെയും നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് താനാർ’ എന്ന് താനവരോട് പറഞ്ഞു! വണ്ടിയുടെ ഉൾവശം താൻ വൃത്തിയാക്കി, അതിലോരു വിരിപ്പും അവർക്കായി വിരിച്ചു.

കുറച്ചുകലെ നിന്നും രു സ്ത്രീ വരുന്നത് താൻ കണ്ടു. അവർ സ്വന്തം മുവം മരച്ചതായി കാണപ്പെട്ടു. അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു അവർ. കാളവണ്ടിക്കാരനോട് വണ്ടി നിർത്താനായി

ഞാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അവൾ വണ്ടിക്കടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ വണ്ടിയിൽ കയറാനായി അവളെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ‘അമ്മാ’ എന്ന് വിളിച്ചു എന്തേൻ കൈകൾ നീട്ടി. കൂടി കൾ ഉച്ചത്തിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “ഇത് അമ്മയല്ല, സ്വാമിയാണ്!” ശരിക്കും തന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണെന്ന് വിശദിച്ചുവോ എന്ന് അവിടുന്ന് എന്നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

Venkamma
(1918 - 1993)

Parvathamma
(1920 - 1996)

വെക്കമ്മ ബാബയുടെ അശ്രഗണ്യയായ ഭക്തയായി തുടർന്നു. ഇക്കാലത്തെ ഒരു സ്വകാര്യാനുഭവം അവർ സ്ഥാപിക്കുന്നു. “ഞാൻ ഒരു ചെറിയ പുസ്തകവും പല ഭഗവാന്മാരുടെ രൂപങ്ങൾ ചേർത്തുവച്ച ഒരു ചിത്രവും കൊണ്ടാണ് പുട്ടപർത്തിക്ക് വന്നത്. ആ ചിത്രത്തിനു മുമ്പിൽ എന്നും പുജയർപ്പിച്ചിട്ട് ആ ചെറിയ പുസ്തകം വായിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക്.

ആ ചിത്രം കണ്ടിട്ട്, കുറേക്കൂടി വലിയതൊന്ന് ആവശ്യമുണ്ടായെന്ന് ഒരിക്കൽ സ്വാമി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടുന്ന് അതിനുശേഷം പറിക്കാനായി ഉറവക്കാണ്ടയിലേക്ക് പോയി.

പുട്ടപർത്തിയിലേക്ക് സായി ബാബയായി തിരിച്ചു വരുന്നതിന്റെ തലേന്നു രാത്രി, ഒരു ശമ്പം വിളിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു, “അമ്മായീ! അമ്മായീ!” രാത്രി വൈകിയിട്ടാണ്. സത്യൻ വന്നെന്നു കരുതി ഞാൻ വാതിൽക്കലേക്കു ചെന്നു, എന്നാൽ ഒരു പേപ്പർ റോൾ പുറത്ത് കിടക്കുന്നതായി മാത്രമാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ഞാനത് നിവർത്തി, അതിനുള്ളിൽ രാമൻ, കൃഷ്ണൻ, ശ്രീവൻ, മാരുതി ഇവരുടെ ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. അതിശയകരമായി കിട്ടിയ ആ ചിത്രം പുജാമുറിയിൽ സുക്ഷിച്ചിട്ട് ഞാനെന്തേൻ നിത്യകർമ്മങ്ങൾ തുടർന്നു.

കാലത്ത് 9.00 മണിക്ക്, സ്വാമി വനിംഗ് എന്നോട് ചോദിച്ചു, “ഉറങ്ങാത്തത്തിന് നീയെന്ന വഴക്കു പറഞ്ഞില്ലോ, അമവാ വീടിലെരാറു പാനോ തേളോ കയറിയെന്ന് പേടിച്ചില്ലോ?” ഞാനോന്നും തന്ന മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ആ ചിത്രം തിരികെ നൽകാൻ അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നിടവിടുന്ന് ആ ചിത്രം ഫ്രെയിമിൽ നിന്ന് പുരീതതടുത്ത് ആ പുതിയ ചിത്രം അതിലുറപ്പിച്ച് എനിക്കു തനിട്ട് പുജ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു.”

സുഖമുമയ്ക്കും കമലമമയ്ക്കും വിദുരദേശങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന നിരവധി ബന്ധുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അത്ഭുതബാലനായ ബാല സായിയുടെ-അപ്പോഫേക്കും പലരും അങ്ങനെന്നയാണ്

വിളിച്ചിരുന്നത്-കാര്യം, ഷിർദ്ദിയിലെ സായി ബാബുയുടെ അവതാരമാണെന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം, അവർക്ക് അവരോട് പറയാതിരിക്കാനായില്ല, വന്ന് അവിടു

നിനെ കാണുന്നതിനായി അവരെ കഷണിക്കുകയുണ്ടായി അവർ. സുഖ്യമം സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള നിരവധി പട്ടണങ്ങളിലെ അവരുടെ ബന്ധുക്കളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി-ബുക്കപ്രട്ടണം, കുടഗുള്ള, കൊത്തകോട, അഗ്രഹാരം, എല്ലാർ, കൊല്ലൂർ, പിനെ അനന്തപുര ഇവിടങ്ങളിലുള്ള-ഈത് പഴയ മെമ്പുർ

കർണ്ണം സുഖ്യമം

കമലമം

ദ്രോഗിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന, 160 കി.മീ അകലെയുള്ള വൻ നഗരമായ ബാംഗ്ലൂരിലെ നിവാസികൾക്കു മുമ്പാകെ പുട്ടപർത്തിയുടെ ശേറുകൾ തുറന്നിട്ടാനിടയാക്കി.

കമലമം അവരുടെ സഹോദരൻ, തങ്ങൾക്കൊപ്പം നിന്ന് ബാംഗ്ലൂരിൽ പറിക്കുകയായിരുന്ന, പി.എസ്.കൃഷ്ണമുർത്തിക്ക്, എഴുതുകയുണ്ടായി.

അവർ എഴുതി, “ഒരു ബുക്-രാജു ബാലൻ- ‘ബുക് രാജു’ എന്നത് ബാബു ഉൾപ്പെടുന്ന കുലമാണ്-സായി ബാബുയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു, നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ തങ്ങുന്നുണ്ട്. അവിടുന്ന സാധനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, രോഗങ്ങൾ ശമിപ്പിക്കുന്നു. വന്ന് അവിടുന്നിനെ ദർശിക്കു!”

കമലമംയുടെ സഹോദരൻ പി.എസ്.കൃഷ്ണമുർത്തി, തന്റെ സഹോദരിയുടെ കത്തിന് പ്രതികരണമായി, തന്റെ ബാംഗ്ലൂരിലെ ആതിമേധനായ ചാമരാജപേട് നാരായണ ശർമ്മയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും പുട്ടപർത്തിക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. നാരായണ ശർമ്മയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ സാവിത്രമയും ഒരു പക്ഷേ, ഏറ്റവും ആദ്യത്തെത്തല്ലെങ്കിലും, പുട്ടപർത്തി സന്ദർശിക്കുന്ന ആദ്യകാല ബാംഗ്ലൂർ നിവാസികളായും. ഈത് ഒരു വേള, 1943-ൽ അവസാനകാലത്തായിരുന്നു.

എതാണ്ട് ഇതേ കാലത്ത്, കമലമംയുടെ സഹോദരി സരോജമയും ഭർത്താവ് ശ്രാമണ്ണയും മകൾ ജഗദംബയും പുട്ടപർത്തി സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു കുടുംബസുഹൃത്തായിരുന്ന രാമമുർത്തിയും അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. കൗതുകക്രമെന്നു പറയട്ട, ബാംഗ്ലൂരിലെ തന്റെ ആതിമേധനായ നാരായണ ശർമ്മയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോ

ദരിധര സരോജമയുടെയും കുടുംബങ്ങൾക്കൊപ്പം അനുഗമിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണമുർത്തി, ഒരു ബാലനായിരിക്കുന്നോഴേ തരുന്ന് സഹോദരിയായ കർണ്ണം കമലമമയുടെ പുട്ടപർത്തി യിലെ ഭവനത്തിൽ മിക്കപ്പോഴും വരുമായിരുന്നു, എന്നാൽ അന്ന് ബാലനായ ബാബയെ കുറിച്ച് അതു ഗൗനിച്ചിരുന്നില്ല.

അവരുടെ സന്ദർശനത്തക്കുറിച്ച്, ശ്രദ്ധമയുടെ പുത്രിയായ ശാര, പിനീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കുന്നു, “എൻ്റെ അമ്മയ്ക്ക് ഒത്തിരി കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടായി, അവ രോക്കേ ജനനത്തിലെ മരിച്ചുപോയി. ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ വേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു അവർക്ക്. അതുകൊണ്ട്, എൻ്റെ കസിനായ സുചരിതയും എൻ്റെ വഴികാട്ടിയായ കൃഷ്ണ മുർത്തിയും ഞാനും, ബാബയുടെ അനുഗ്രഹത്തിനായി പുട്ടപർത്തി സന്ദർശനത്തിനായി പോയി. തങ്ങൾ ട്രെയിനിൽ അനന്തപൂർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻടുത് ജോർജ്ജ്ടൗണിലുള്ള എൻ്റെ അമ്മായിയും ബാബയുടെ ഭക്തയുമായ ശക്രലാൽ സീതമയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. അവരും അവരുടെ ഭത്തുപുത്രിയായ ഹർഷലതയുമൊത്ത് തങ്ങൾ ബുക്കപട്ടണത്തിലേക്കും അവിടെനിന്ന് പുട്ടപർത്തിയിലേക്കും പോയി, കാലത്ത് 11.00 മണിയോടെ എത്തിച്ചേരുന്നു. തങ്ങൾ ഒരു മാസക്കാലം കമലമമയുടെ ശൃംഗത്തിലാണ് തങ്ങിയത്.

എൻ്റെ പിതാവ് മറ്റാരാൾക്കൊപ്പം പിനീട് പുട്ടപർത്തിയിലെത്തിച്ചേരും എന്ന് ബാബ പറ

യുകയുണ്ടായി. പിതാവ് ഒരു താമാസമിതിക്ക് ബ്രോഹ്മഗംഗാ യിരുന്നു. അദ്ദേഹം പുട്ടപർത്തി സന്ദർശിക്കും എന്നത് അസാധ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ, എൻ്റെ പിതാവ്, തങ്ങൾ ബാംഗ്ലൂരിന് തിരികെ പോവുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ, അന്ന് തങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ തങ്ങിയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയായ ശ്രീനിവാസ മുർത്തിക്കൊപ്പം പുട്ടപർത്തി സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

ചിത്രാവതി നദീതീരത്ത് ഭക്തർക്കൊപ്പം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തിന് ഒരു ദിവസത്തിനു ശേഷം, ബാബ അദ്ദേഹത്തെ ഏതാനും മറ്റ് ഭക്തർക്കൊപ്പം ചിത്രാവതി നദിയുടെ കരയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെവച്ച് ഭജന

നടത്തപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം എൻ്റെ പിതാവോഴികെ ഓരോരുത്തരും ഗൃഹത്തിലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊള്ളാൻ അവിടുന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. അവിടുന്ന് ശ്രീനിവാസ മുർത്തിയെപ്പോലും തിരിച്ചയച്ചു. ഒഴുകുന്ന നദിയുടെ കരയിലേക്ക് അച്ചുനെ നയിച്ച അവിടുന്ന്, വെള്ളത്തിൽ അവിടുത്തെ പ്രതിബിംബം ദർശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

എൻ്റെ പിതാവ് ആദ്യം സത്യ സായി ബാബയെത്തന്നെന്നയാണ് കണ്ടത്, എന്നിട്ട് അവിടുത്തെ ശിരസ്സിനെ ചുഴുന്ന കേശവലയം മാത്രം കണ്ടു, എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ദശാവതാ രജേളുടെ-ദഗ്വാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ 10 അവതാരങ്ങളുടെ-അപൂർവ ദർശനം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി, ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി. കുതിരപ്പുറത്തുള്ള കൽക്കി അവതാരത്തിന് ബാബയുടെ രൂപം തന്നെയായിരുന്നു!

എൻ്റെ പിതാവ് ആദ്യാത്മികാനന്ദത്തിൽ ബാബയുടെ കാൽക്കൽ വീണു, അന്തിമ മോക്ഷത്തിനായി കേണു. ബാബ ഒരു ജപമാല സൃഷ്ടിച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹം ഈനി ഏറെനാൾ ജീവി

കലില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. പിന്നീട് പുട്ടപർത്തിയിൽ വച്ച്, അവർക്ക് പുത്രമാരുണ്ടാവില്ല എന്ന് ബാബു എൻ്റെ മാതാവിനോടു പറയുകയുണ്ടായി.

അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “എന്ന നിങ്ങളുടെ മകനായി കരുതുക, നിന്റെ മകളെ താൻ സംരക്ഷിക്കും!”

ബാബു ഒരു ഏലപ്പള്ളി സൃഷ്ടിച്ചു, തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തെ ഒരു തട്ടാരേള്യടുത്ത് കൊണ്ടുപോയിട്ട് വെള്ളി പുശിച്ചു.”

ശ്യാമല്ലായുടെയും നാരാധൻ ശർമ്മയുടെയും കുടുംബങ്ങൾ പുട്ടപർത്തിയിൽ നിന്നും പോയപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി ബാബുയെ ബാംഗ്ലൂർ സിറ്റിലേക്ക് കഷണിക്കുകയുണ്ടായി.

ഒത്തിരി വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, ശ്യാമല്ലായുടെ മകനായ രാമസ്വാമി, തന്റെ വികലാംഗയായിരുന്ന സഹോദരി ജഗദംബയെ ബാബു എപ്രകാരമാണ് സുവപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് വിശദീകരിക്കുമായിരുന്നു, “എൻ്റെ സഹോദരി ജഗദംബയ്ക്ക് അവളുടെ ഇടുപ്പേല്ല് തെറ്റിയിട്ട് നടക്കാനാവില്ലായിരുന്നു. പുറമെ, അവളുടെ കണ്ണുകളിലൊന് കുറുകി ചെമനിരുന്നു, അതിൽനിന്ന് എപ്പോഴും ഒരു സ്രവം വനിരുന്നു. അവർക്ക് ആ കണ്ണു കൊണ്ട് ഒന്നും കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ബാബു പതിവായി വിഭൂതി അല്ലെങ്കിൽ ചിത്രാവതിയിലെ മനൽ അവളുടെ തകരാറുള്ള കാലിൽ പുരട്ടുകയും അവിടുത്തെ ഹോട്ടോകളിൽ ഇടുന്ന മാലകളിൽ നിന്ന് മുല്ലപ്പുക്കളെ ടുത്ത് അവളുടെ കണ്ണിൽ ബാൻഡേജായി മുറുകെ കെട്ടി വയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. എട്ട് ദിവസങ്ങൾക്കും അവർക്ക് പുർണ്ണ സഹഖ്യമായി. അവർ വിവാഹിതയാകുമെന്നും ദീർഘകാലം ജീവിക്കുമെന്നും ബാബു അവളോട് മുന്നേ പറഞ്ഞിരുന്നു!”

എതാനും വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, ജഗദംബയുടെ പ്രസവസമയമടുത്തപ്പോൾ, അവർ ആസ്പത്രിയിൽ അധ്യമിറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഒരു രാത്രിയിൽ, ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നശ്സ് ഉറക്കത്തിലായിപ്പോയി. ബാബു സ്വയം പ്രസവവാർഡിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ട് ആ നശ്സിനെ വിളിച്ചുണ്ടത്തി. പ്രസവവാർഡിൽ ഒരു പുരുഷനെ കണ്ടിട്ട് നശ്സ് കൂപിതയായി അലാറം മുഴക്കി. അര മണിക്കൂറിനകം അവളുടെ രോഗി പ്രസവിക്കുമെന്നും അവർ നല്ല ഉറക്കത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ബാബു നശ്സിനോട് പറഞ്ഞു!

ദിഗംബര സ്വാമി എന്ന ആരോപനവിധേയനായ ഒരു സന്ധാസിയെയും അയാളുടെ മോഹനിദയിൽ നിന്ന് ബാബു വിളിച്ചുണ്ടത്തുകയുണ്ടായി. ആ സ്വാമി ഒരു

വൈരാഗിയായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് കാലുകൾക്കും ഉപയോഗം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം തുണിയുടുക്കാതെയാണ് നടന്നിരുന്നത്. കൊച്ചു ശാന്ത അക്കാലത്ത് പുട്ട് പർത്തിയിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കിടയ്ക്ക് ബുക്കപട്ടണത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ബുക്കപട്ടണ തതിലെ ബന്ധ് ടെർമിനസിനടുത്തുള്ള ഒരു വീടിൽ അതിമിയായിരുന്നു ദിഗംബര സ്ഥാമി ആ ദിവസം.

അവളും പ്രഹ.എൻ.കസ്തുരിയും ദിഗംബര സ്ഥാമിയുടെ പുട്ടപർത്തി സന്ദർശനം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. പുട്ടപർത്തിയിലെ കർണ്ണം ഗോപാല രാവുവും ഈ സംഭവം ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

“ദിഗംബര സ്ഥാമി പെന്നുക്കൊണ്ടയിൽനിന്ന് ബുക്കപട്ടണത്തിലേക്ക് ബന്ധീലാണ് ആനയി ക്കപ്പെട്ടത്, അവിടെനിന്ന് പുട്ടപർത്തിയിലേക്ക് കാളവണ്ഡി മാത്രവും. അദ്ദേഹം നവം വളരെ നീട്ടി വളർത്തപ്പെട്ട തന്റെ ഇടതുകൈ എപ്പോഴും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമായിരുന്നു. എൻ്റെ വീടിനു മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വണ്ടിയിൽ നിന്നെടുത്ത് താഴെ ചാടി. അദ്ദേഹത്തിന് ശരിക്ക് നടക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല, പക്ഷേ ആഹാരം തേടുന്മ്പോൾ അദ്ദേഹം തവളയെപ്പോലെ ചാടും. അദ്ദേഹം മുന്നുവെത്തത്തിലായിരുന്നു, അത് എല്ലാവരിലും കൗതുകമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ബാബ ആ സന്യാസിക്ക് ഒരു വലിയ ടവൽ നൽകിയിട്ട് അത് അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റുന്നതിന് നിർബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി.

യുവാവായ ബാബ ആ സന്യാസിയെ നിർബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി, “താങ്കൾ, താങ്കളുടെ നശത സുചിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ, സമുദ്രവുമായുള്ള എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വിച്ഛേദിച്ചുവെക്കിൽ, താങ്കൾക്ക് എന്നുകൊണ്ട് മാനവ സമൂഹത്തിൽ നിന്നുകന്ന്, ഒരു വനത്തിലെ ഗുഹയിലോ മറ്റൊരു ഇരുന്നുകൂടാ? താങ്കളെന്തിനാണ് ഭയക്കുന്നത്? നേരേ മറിച്ച്, താങ്കൾ ശിഷ്യർക്കു വേണ്ടി, പേരിനു വേണ്ടി, പിനെ പട്ടണങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ലഭ്യമാകുന്ന ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി ഉഴുക്കയാണെങ്കിൽ, താങ്കൾ നിന്നുംനാണെന്ന് അഭിനയിക്കുന്ന തെന്തിന്?”

യുവാവായ ബാബയിൽ നിന്നുള്ള ഈ വാക്കുകൾ എല്ലാവരെയും അതിശയത്തോടും അംഗീകാരത്തോടും സ്ത്രാവ്യരാക്കി, “ബാബ ദിഗംബര സ്ഥാമിക്ക് സഹായ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു!” അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി.

(തുടരും)

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭ്രാന്തി: എം.എൻ. വിനേംകുമാർ)